

Psalmus

tanq̄ diabolus cui⁹ dies in hoc seculo m̄l
ti sunt: qr carne nō moritur: extollimini vt
cadatis. Per diabolicā quippe superbiā fa-
ctū est: vt christi glorie queris: et ceci princi-
pes iudeorū inuidissent: p̄ hoc virtū factū
est et fit: vt christi v̄sq̄ ad mortem crucifixi
hūilitas vilescat eis: qui h⁹ seculi diligunt
excellētiā. Proinde vt hoc virtū sanetur:
ex ipsis p̄phete psona dicit. **S**urge
deus iudica terrā: Timuit em̄ terra cū
te crucifigeret: surge a mortuis iudica ter-
ram. **Q**m̄ tu disperdes in omnib⁹
gentib⁹. Quid nisi terrā: hoc est eos qui
terrena sapiūt: siue ipm̄ affectū in creden-
tibus terrene cupiditatis: et electionē assu-
mens: siue nō credētes terrā conterendaz
qdendāq̄ discernēs: sic p̄ mēbra sua quo-
rū cōuersatio in celis est: iudicat terrā et di-
sperdet in omnib⁹ gentibus. Nō p̄tereūdū
est q̄ nō nulli codices habent: qm̄ tu here-
ditabis in oībus gentib⁹: qr et hoc nō incō
ueniēter accipit: neq̄ vt simul v̄trūq̄ sit qc̄
q̄ repugnat. Fit q̄ hereditas ei⁹ p̄ caritatē:
quā suis p̄ceptis et gratia misericorditer extol-
lendo terrenā disperdit cupiditatem.

Alia lfa.
thereditabis.

Explícit Tract. de ps. LXXXI.

Incepit Tract. d ps. LXXXII.

D Salmi titulus hui⁹ est. Canticū
psalmi Asaph. Nam sepe dixi
mus qđ interpretetur Asaph: id est
aggregationē. Homo ergo ille qui voca-
tur Asaph in figura cōgregatiōis p̄pli dei:
in multorū psalmorū titulis ponit. Grece
aut cōgregatio synagoga dicit. Qđ velut
ppriū nomē iudeorū p̄plus detinuit: vt sy-
nagoga appellef: sicut p̄plus christian⁹ vi-
tatiū vocat ecclesia: cū et ipe v̄tig cōgre-
get. Ppls itaq̄ dei in isto psalmo dicit.

Expositio psalmi.

D Eus quis similis erit tibi:
Qđ ego arbitror accōmodati⁹ ac-
cipi in christo: qr in silitudine hoīm
factus: putat⁹ est ab eis a q̄bus p̄ceptus ē
ceteris hoīb⁹ cōpādus: nā et inter inīq̄s de-
putatus ē ad h̄ vt iudicaref. Cū aut̄ veni-
et iudicatur: tūc fiet qđ hic dicit: Be⁹ q̄s
similis erit tibi. Si em̄ psalmi si solerēt loq̄
ad dñm christū: nō diceref etiam illud qđ
ip̄i dictum esse nullus p̄t dubitare fide-
liū: Thron⁹ tuus de⁹ i seculū seculi: virga
directōis v̄ga regni tui: Vilexisti iusticiā et
odisti iniquitatē: p̄pterea vnxit te de⁹ de⁹
tu⁹ oleo exultatiōis p̄pticipib⁹ tuis. Huic
ergo et nūc dicit: Deus q̄s similis erit tibi:

LXXXII

Multis em̄ silis in hūilitate eē voluisti: ys
q̄adeo: vt et latrōib⁹ q̄ tecū sūt crucifiri; si
claritate cū venies q̄s silis erit tibi: Quid
em̄ magnū dicit cū deo d̄r: q̄s silis erit tibi:
nisi illi dicat q̄ silis esse in hoīb⁹ voluit: for-
mā serui accipiēs in silitudine hoīm factus
et habitu inuētus vt hō. Et iō nō ait: Quis
similis est tibi: qđ v̄tig recte diceref: si hoc
ad diuinitatē referref. Quia v̄o ad formā
serui relatū est: tūc ei⁹ a ceteris hoībus dis-
similitudo apparebit: qñ apparebit in glo-
ria. Ideo sequitur. Ne taceas neq̄ cō
pescaris deus. Quia p̄mo tacuit vt iu-
dicaretur: qñ sicut agnus coraz tondēte se
fuit sine voce: sic nō aperuit os suū: et suaq̄
cōpescuit p̄tātē. Quā vt se cōpescē ostide-
ret ad illā ei⁹ vocē: qua dixit: Ego sum: hi
qui eū apphendēdū q̄rebāt redierūt retro
et ceciderūt. Qñ q̄ teneretur atq̄ pateref:
nisi seipse cohiberet atq̄ cōpesceret: et quo
dāmō mitigaret. Nam et sic quidā interpta-
ti sūt qđ hic positū ē: neq̄ cōpescarl de⁹: vt
diceret: neq̄ mitescas deus. Ipse alibi di-
cit: Lacui: nūqd sp̄ tacebo: Lui dicit hic:
ne taceas: Be illo alibi dicit: Be⁹ manife-
stus veniet: de⁹ n̄t et nō silebit. Lui dicit h̄:
ne taceas: Lacuit em̄ vt iudicaref qñ veit
occultus. Nō aut̄ tacebit vt iudicet qñ ve-
nit manifestus. **Q**m̄ ecce inimici
tui sonauerūt: et q̄ oderūt te extule-
runt caput. Mouissimos dies significa-
re mihi videf: qñ hec que nūne metu com-
p̄mitur: in liberā vocez eruptura sunt: sed
plane irrationabilē: vt sonitus magis q̄ lo-
cutio vel sermo dicēdus est. Nō itaq̄ tunc
odisse incipiēt: sed qui oderūt te tūc leua-
būt caput: nec capita sed caput: qñ eo p̄ue-
turi sūt vt etiā illud caput habeat qđ extol-
lit sup omne qđ dicit de⁹ et qđ colit: vt in
illo maxime impleat: qui se exaltat hūili-
bit: et cū ille cui dicitur: Ne taceas neq̄ mi-
tescas de⁹: interficiet spiritu oris sui: et ea
cuabit illuminatione p̄sentie sue. **E**up
pp̄lm̄ tuū malignauerūt psiliū: Et
sicut alijs codices habēt: Astute cogita-
uerūt psiliū: et cogitauerūt aduersus
sanctos tuos. Trident ista dicūt. Qñ
em̄ valerēt nocē pp̄lo vel plebi dei: vel sc̄is
ei⁹ q̄ nouerūt dicere: Si de⁹ p̄ nobis q̄s cō
tra nos: Dixerūt venite et dispda-
mus eos de gēte: Singulare numeruz
posuit p̄ plurali: sicut d̄r: Lui ē h̄ pecus:
etiā si de grege interrogēt: et intelligunk̄ pe-
cora. Beniq̄ alijs codices de gentibus ba-

Alia lfa.
sonuerūt.

Psalms

bent: vbi magis interptes intellectu q̄ v̄ bū secuti sunt. Genite disperdam eos de ḡete. Ipse est ille sonus q̄ sonuerūt magis q̄ locuti sūt: qm̄ inaniter inania strepuerūt. Et nō memoret nomine israel vltra. Hoc alij plam̄ dixerūt: et non sit memoria nois israel adhuc: q̄r̄ memoret nois in latīna lingua inusitata locutio est. Mot̄ em̄ dici solet memoret nomine: si eadē ip̄a sentētia est. Nā q̄ dixit memoret nois: grecā trāstulit locutionē. Israel aut̄ hic debet intelligi vtiq̄ semē Abrae: cui dicit Aplius: Er go Abrae semē estis fm̄ p̄missionē hēdes: non israel fm̄ carnē: de q̄ dicit: Videlite isrl fm̄ carnē. Qm̄ cogitauerūt vñani miter aduersus te testamētū dispo sserūt: Quasi possent esse fortiores. Testamētū sane in scripturis nō illud solū dic̄t qd̄ non valet nisi testatorib̄ mortuis: s̄ omne pactū et placitū testamētū vocabāt. Nā Laban et Jacob testamētū fecerūt: qd̄ vtiq̄ etiā inf̄ viuos valeret: et innumerabili talia in diuis legunt̄ eloquīs. Beinde incipit inimicos christi cōmemorare sub q̄ busdā vocabulis gentiū: q̄rū vocabulorū interptatio satis indicat qd̄ velut intelligi. Lalibus em̄ noib⁹ p̄uenietissime figurātur v̄itatis inimici. Idumei q̄ppe interptātur: vel sanguinei: vel terreni. Hismaelite obediētes sibi: vtiq̄ nō deo sed sibi. Ho ab ex p̄. Qd̄ in malo nō intelligit meli: nisi cū ip̄a historia cogitat: q̄ pater Lot̄ si lie sue illicite se vtē p̄mūrtus eū genuit: q̄r̄ ex ip̄a re tale nomine accepit. Bon⁹ at pat̄: s̄ sicut lex ait: Si q̄s ea legit̄ utak: nō ince ste et illicite. Agareni p̄seliti: id ē aduene. Quo noīe significāt inf̄ inimicos p̄pli dei: nō illi q̄ ciues sūt: sed q̄ in aio alieno atq̄ aduētio p̄seuerāt: et nocēdi occasione in uēta se ostēdūt. Gebal vallis vana: id est fallaciſ hūlis. Amon p̄plis turbidus: vel p̄plis meroris. Amalech p̄plis lingēs: vñ alibi dictū est: Et inimici eius terrā lingēt. Alienige ne ē suis et ip̄o noīe latino se indi cēt alienos: et ob hoc p̄sequēter inimicos: tñ in hebreo dicitur phūlistim: qd̄ interptāt̄ cadētes potionē: velut q̄s fecit ebrois luxuria seculari. Tyrus lingua hebrea di cit̄ sor: qd̄ siue angustia: siue tribulatio interptek̄: siue illud accipiendū est: In his in imicis p̄pli dei: qd̄ ait Apls: Tribulatio et angustia in oēm aiām hois opantis malū. Qēs ē bi sic enumerāt̄ in b̄ psalmo. Tabernacula. id h̄meoz̄ et hismaelite.

Alia lfa.
t simul,

LXXXII

Moab et agarē: Gebal et Amō et Amalech; et alienigenē cū habi tātibus tyru. Et tanq̄ indicās cām q̄ re sint inimici populo dei: agiūgit et dicit.

Etem Assur venit cū illis: Assur ait p̄ ip̄o diabolo figurate intelligi solet: qui opak in filijs diffidentie tanq̄ in vasis suis: vt oppugnēt p̄pli dei. Facti sunt: inquit: in adiutoriūs filijs Lot̄. Qui oēs inimici opante in se principe suo dia bolo: facti sunt in adiutoriū filijs Lot̄: qui interptāt̄ declinās. Angeli aut̄ apostatī bñ intelligunt tanq̄ filij declinatōis: a ve ritate q̄ppe declinādo: in satellitū diaboli discesserūt. Hi sunt de quib⁹ dicit Aplius: Nō est nobis collectatio aduersus carnes et sanguinē: sed aduersus p̄ncipes et p̄tates et rectores mūdi tenebrarū har̄ aduersus spūalia neq̄cie i celestib⁹. Quapropter isti iūsibiles et spūales inimici adiuuāt hoies infideles in quibus operātur ad oppugnā dum populu dei. Jam nunc videam⁹ qd̄ imp̄cetur p̄pheticus spiritus: magis predi cens q̄ maledicens. Fac illis sicut

Adrian et Sysare: sicut Jabin in torrēte cyson.

Hisperierunt i endor: facti sunt vt stercus terre. Hos omnes fm̄ historiā p̄pls israel: qui tūc erat populus dei: debellauit et vicit: Sic etiā illos quos deinceps cōmemorat dicens. Done p̄ncipes eoz sicut Oreb et Zeb: et Zebee et Salmana. Interptatiōes aut̄ eoz nominū iste sunt. Adrian interptāt̄ declinans iudiciū. Sysara gaudiū exclusio: Jabin sapiēs. Sz i his in imicis a pplo dei supat̄: ille intelligēdus ē sapiēs: de q̄ Aplius dicit: Ubi sapiēs: vbi scriba: vbi p̄sitor hui⁹ seculi: Oreb siccitas: Zeb lup⁹: Zebee victimā: s̄ lupi. Ha bet em̄ et ip̄e victimas suas. Salmana vmbra cōmotiōis. Hec oīa cōgruunt malis: quos in bono vincit p̄plis dei. Porro aut̄ Lysion in quo torrēte victi sunt interptatur duricia eoz. Endor vbi perierūt: interptāt̄ fons guātōnis: sed vtiq̄ carnalis: cui dedi ti perierunt: nō curantes regenerationē q̄ p̄ducit ad vitā: vbi n̄ nubēt neq̄ vroxes ducēt. Non em̄ incipient mori. Herito ergo de his dictū est: Facti sunt vt sterc⁹ ter re: de quib⁹ nihil p̄pagatū est: nisi terrena se cunditas. Sicut ergo illi omnes in figura supati sunt a pplo dei: sic istos inimicos p̄cat̄ in vitate supari. Qēs: inqt̄: p̄ncipes eoz: q̄ dixerūt hereditate pos-

Psalms

sideamus sanctuarium dei. Ipse est sonitus inanis: qd supra dictum est inimici tui sonuerunt. Sanctuarium autem dei quid intelligendum est: nisi templum dei: de qd Apls ait: Templum enim dei sanctum est qd estis vos. Nam qd aliud inimici: nisi propter dei possidere: id est subiugare moluntur: ut cadat in eorum ipsius voluntates. Sed qd sequitur: **V**e me us pone illos ut rotas: Loucnieter quod accipit: ut non sint in eo qd cogitat stabiles. Tertium etiam sic recte posse intelligi existimo: pone illos ut rotas: qd rotas ex his quod retrosum sunt extollit: ex his quod sunt deificit: sic sunt oes inimici populi dei. Non enim hec optatio: sed prophetatio est. Adiungit etiam: **S**i cut stipula annis facie venti. Facie dicit presentia. Nam quod facies est venti: cui nulla lignameta sunt corporis: cum sit motus: id est quod si fluctus aeris. Non autem propter temptationem qua levia et inania corda rapuntur. Lamentatione porro quod facile consentit ad mala: gratias sequuntur crucias. Unus deinceps dicit. **H**ic ut igitur cōburit silvam sicut flama cōbures motes. **I**ta psequebitur illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos. Silva dixit propter sterilitatem: motes propter elationem. Tales enim sunt inimici populi dei: ianes iusticie: pleni superbiam. Ignorans et flammam dices: hoc idem alio nomine repetiuit: qd intelligi voluit iudicatum atque punientem deum. Quod autem ait: in tempestate tua: hoc idem sequitur exposuit dices: in ira tua: et qd super dixit: persequitur eos: hoc postea: conturbabis eos. **N**on minoremus sane iram dei sine affectione turbulenta nos debemus intelligere. Praeceppe eius de ratio iuste vindictae: tandem si lex dicatur irasci: quod minister eius fuit ea commotus vindicatur. **I**mple: inquit: facies eorum ignominia: et queret nomen tuum domine. Hoc sane illis bonum et optabile proponitur: nec probaretur nisi essent in ea societate inimicorum populi dei: etiam tales homines quibus haec virtus in iudicium persistebant: quod et nunc idem ipsum sunt: et ipsum corpus est inimicum fuit in iudicium quam emulans propter dei. Et nunc ubi punitur: et sonatur: et levatur caput: et pecticulatum non universaliter: sic in fine seculi: nouissimo inimicite iudicio: tamen ipsum corpus est: et in his quod inde credituri sunt: atque in corpore aliud transiit. Hoc enim facies salubritate ipseque ignominia: ut querat nomen domini: et in illis quod vobis in finem in eadem malitia perseverat: quod ponuntur ut stipula annis facievent: et silue motibusque istructuosis silles cōburentur. Ad hos denuo reuertimur dicentes. **E**ru-

Alia lsa.
1 Et.

Alia lsa.
1 Et.

LXXXIII

bescat et perturbent in seculo seculis: Non enim in seculo seculi perturbant quod quiet non men domini: sed respicietes ignominiam pectorum suorum ad hoc conturbant ut querat nomen domini: quod non perturbatur. Rursusque ad hos redit: qui in eadem societate inimicorum ad hanc profundat in eternum: et ad hanc profundam sunt in quantum mali sunt: ut boni facti inueniant metum. De his enim cum dixisset. **E**t profundant et pereant. Statim subiecuntur.

Et cognoscatur quod nomen tibi dominus tu sol altissimus in omni terra. Ad hanc cognitionem venientes sic profundant et placent: sic peccatum ut permaneat. Cognoscatur inquit quod nomen tuum dominus: tandem nec vox nec suo nomine nuncupent: quocunque alii dominum noitant: quoniam servulit dominus: et vero dominus copati nec dominus sunt: sicut dictum est: Ego sum quod sum: tandem non sunt ea quod facta sunt: si coparent ei a quod facta sunt. Quod vox adiunxit: tu solus altissimus in omni terra: vel sicut alii codices habent: sup oem terram: utique et in omni seculo vel super oem seculum: sed hoc dicere maluit quod terrena superbia premeret. Besi nat enim superbia terra: id est homo: cui dictum est: Terra es. Et quod superbit terra et ceteris: cui cognoscit dominus esse altissimum super oem terram: id est nullus homo cogitationes valere aduersus eos quod sum propositum vocati sunt sancti: de quibus dicit: Si deus per nos quis contra nos?

ExPLICIT TRAC. DE PS. LXXXII.

INCIPIT TRAC. DE PS. LXXXIII.

Psalms iste propter torcularibus in inscribitur. Et quantum aduertit nobiscum caritas vestra: quod vos intetissime audire aduertebam: nihil in eius textu dictum est: vel de plo: vel de fiscinis: vel de lacu: vel de instrumentis: aut edificio torcularis: oino nihil in eo tale audiendum. Unus quod sibi velit titulus eius quod inscribit propter torcularibus: non parua conscientia est. Profecto enim si propter istum titulum aliquod de talibus rebus dicatur: quales commemoraui: credere a carnalibus vere ista visibilia torcularia voluisse caretare. Quia vox titulum iposuit propter torcularibus: et nul postea in omni vestitu psalmi dicitur: de his torcularibus notissimis oculis nris: non dubitatur esse alia torcularia quod nos hic querere et intelligere voluit spiritus dei. Quapropter quod agatur in his visilibus torcularibus recordemur: et haec rideamus: quemadmodum spiritu alterius agatur in ecclesia. Tua certe pendet in virtutibus: et oliua in arboribus. His enim duobus fructibus solent torcularia propinquari: et quodammodo perdetur in fructibus suis: tandem libero aere: prouinciat: et nec ruavitur est: nec oliua